

İŞYERİ SENDİKACILIĞINDAN ULUSAL TİP SENDİKAYA: TEK GIDA-İŞ ÖRNEĞİ

Ağustos-Ekim
1998

Yıldırım KOÇ (*)

Türkiye sendikacılık hareketi tarihiyle ilgilenenlerin genellikle ele almadıkları bir konu, 1946 yılından sonra kurulan küçük işyeri sendikalarının bütünleşme sürecidir. Bugün Tekgıda-İş olarak varlığını sürdüren Sendikamızın Ege Bölgesindeki geçmişine kısa bir yolculuk, bu son derece önemli bütünleşme sürecini sergileyecektir.

Tekgıda-İş Sendikası, 1968 yılında Türkiye Tütün, Müskirat, Gıda ve Yardımcı İşçi Sendikaları Federasyonu (Tütün Müskirat Federasyonu) ve Türkiye Tütün, İçki, Gıda Sanayii İşçileri Sendikası'nın (Tümgıda-İş) birleşmesiyle oluştu.

1952 yılında kurulmuş bulunan Tütün Müskirat Federasyonu 1961 yılında şu sendikalardan oluşuyordu (Kuruluş yılı ve 1961 yılındaki üye sayısı):

- Adana Tütün Sigara ve İspirtolu İçkiler Sanayi İşçileri Sendikası (Kuruluş: 1949; Üye: 400)
- Adapazarı Yaprak Tütün, Bakım ve İşleme Evi İşçileri Sendikası (K: 1952; Ü: 120)
- Ankara Bira Fabrikası İşçileri Sendikası (K: 1952; Ü: 650)
- Akçaabat Tütün İşçileri Sendikası (K: 1951; Ü: 170)
- Bafra Tütün İşçileri Sendikası (K: 1951; Ü: 150)
- Bandırma İnhisarlar Yaprak Tütün, Bakım ve İşleme Evi İşçileri Sendikası (K: 1950; Ü: 240)
- Bitlis Tütün ve Sigara Sanayii İşçileri Sendikası (K: 1953; Ü: 120)

- Bursa Tütün ve Müskirat İşçileri Sendikası (K: 1946; Ü: 560)
- Diyarbakır İnhisar İşçileri Sendikası (K: 1950; Ü: 200)
- Edirne Yaprak Tütün İşçileri Sendikası (K: 1954; Ü: 120)
- Gaziantep İnhisarlar İçki Fabrikası İşçileri Sendikası (K: 1952; Ü: 100)
- Hendek Yaprak Tütün İşçileri Sendikası (K: 1952; Ü: 300)
- İstanbul Bira Fabrikası İşçileri Sendikası (K: 1947; Ü: 700)
- İstanbul İspirto ve İçki Sanayii İşçileri Sendikası (K: 1947; Ü: 700)
- İstanbul Ağaç Sanayii İşçileri Sendikası (K: 1951; Ü: 140)
- İstanbul Likör ve Kanyak İşçileri Sendikası (K: 1947; Ü: 150)
- İstanbul Tütün ve Sigara Sanayii İşçileri Sendikası (K: 1947; Ü: 1500)
- İstanbul Yaprak Tütün, Bakım ve İşleme Evi İşçileri Sendikası (K: 1947; Ü: 1500)
- İstanbul Nakliyat İşçileri Sendikası (K: 1951; Ü: 480)
- İstanbul Cibali Kutu Fabrikası İşçileri Sendikası (K: 1947; Ü: 450)
- İstanbul Kibrit İmal İşçileri Sendikası (K: 1949; Ü: 500)

(*) Türk-İş Genel Başkan Danışmanı.

- İstanbul İnhisarlar Çay İşçileri Sendikası (K: 1950; Ü: 200)
- İstanbul Malzeme Alım İşçileri Sendikası (K: 1954; Ü: 120)
- İzmir Tekel Sigara Sanayii İşçileri Sendikası (K: 1950; Ü: 1000)
- İzmir İnhisarlar Yaprak Tütün İşçileri Sendikası (K: 1950; Ü: 1020)
- İzmir Şarap ve İspirtolu İçkiler İşçileri Sendikası (K: 1954; Ü: 400)
- İzmir Tuz İşçileri Sendikası (K: 1951; Ü: 580)
- Kocaeli Tütün İşçileri Sendikası (K: 1950; Ü: 300)
- Malatya Tütün ve Sigara Sanayii İşçileri Sendikası (K: 1949; Ü: 410)
- Malatya Yaprak Tütün İşçileri Sendikası (K: 1950; Ü: 135)
- Rize Çayeli Tekel Çay Fabrikası Sanayii İşçileri Sendikası (Ü: 200)
- Samsun Tekel Tütün ve Tütün Sanayii İşçileri Sendikası (K: 1955; Ü: 1000)
- Tekirdağ İnhisarlar Şarap Fabrikası İşçileri Sendikası (K: 1948; Ü: 78)

Bu sendikalar Tütün Müskirat Federasyonu bünyesinde biraraya gelmişken, 14 Kasım 1962 günü TÜRK-İŞ'in İzmir'deki 3. Bölge Temsilciliğinde yapılan bir toplantıda yeni 11 Sendika biraraya gelerek Ege Tütün, Müskirat, Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'nı kurdular. 1963 ve 1964 yıllarında ise 6 sendika kendisini feshederek bu sendikaya katıldı. Böylece, Tütün Müskirat Federasyonu'nun 1964 yılı sonunda üyesi bulunan Ege Tütün, Müskirat, Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası, 17 sendikanın birleşmesinden oluştu.

Ege Tütün, Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası bir süre sonra TOMİS Sendikası'na katıldı. TOMİS de daha sonra tüzüğünde yaptığı bir değişiklikle adını Tümgıda-İş olarak değiştirdi.

1968 yılında ise, Tütün Müskirat Federasyonu ile Tümgıda-İş Sendikası birleşerek, günümüzdeki Tekgıda-İş'i oluşturdu.

Türkiye sendikacılık hareketi tarihi yazılırken, küçük işyeri sendikalarından ulusal düzeyde büyük sendikalara giden süreç unutulmamalıdır. Tekgıda-İş Sendikası'nı oluşturan Tütün Müskirat Federasyonu'nun bir üyesi olan Ege Tütün, Müskirat, Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'nı oluşturan 17 sendikanın kısa öyküsü, bu nedenle önemlidir.

Bu sendikaların büyük bir bölümü işyerindeki bir odada, bir lokalde veya bir kahve köşesinde kuruldu. Bugünkü sendikaların sahip oldukları geniş olanaklar, 1940'lı ve 1950'li yıllarda söz konusu değildi. Aylık 100 veya 250 kuruş olan ödentilerin toplanmasında bile büyük zorluklarla karşılaşılıyordu. Söz konusu 17 sendikanın yöneticilerinin herhalde tümü amatördü. Sendikacılık gerçekten büyük özveriyle gerçekleştirilen bir uğraştı. Sendikacılığın kişi için getirdiği sıkıntı ve eziyet, sağladığı nimetten çok daha fazlaydı.

17 sendikanın büyük bir bölümü kamu kesimindeydi. Özel sektör işyerlerindeki sendikal çalışmalar genellikle başarısızlıkla sonuçlandı. Sendikacılık ağırlıklı kamu sektörü işyerlerinde kök saldı. Bu konudaki önyargılar öncelikle kamu işyerlerinde aşıldı. Bazı kamu işyerlerinde yalnızca daimi işçiler sendikaya üye oldular veya kabul edildiler; geçici veya mevsimlik işçiler dışarıda bırakıldı.

Sendikaların en önemli işlevi, yürürlükteki yasaların ve diğer mevzuatın uygulanmasıydı. Ayrıca, toplulukla iş uyuşmazlığı çıkarılarak umumi mukavele imzalanmaya da çalışılıyordu.

İşyerlerinde ve hatta aynı işyerinde ayrı ayrı kurulan küçük sendikalar bir doğal ayıklanma süreci yaşadı. Bir kısmı tümüyle başarısız kaldı; daha başarılı olan bir sendikaya katılarak tüzel kişiliğini sona erdirdi. Bir kısmı daha az başarılıydı; daha güçlü ve başarılı olana katıldı ve genellikle yeni sendikanın bir şubesine dönüştü. Kamu sektö-

ründe aynı işverene ait değişik birimlerde örgütlü sendikalar, işveren karşısında daha güçlü olabilmek amacıyla, ya birleşti, ya da federasyonlar oluştu. 1961 Anayasası ile grev hakkının tanınması ve ardından toplu iş sözleşmesi ve grev yasa taslağının tartışmaya açılması, bu birleşme sürecini hızlandırdı.

Ülkemizin farklı bölgelerinde birçok işkolunda yaşanan sürecin ilginç bir örneği, Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'nın oluşumunda yaşandı. Bugün çok sayıda yeni birleşmeyle Tekgıda-İş Sendikası olarak devam eden bu yapıyı oluşturan sendikaların kısa öyküleri aşağıda sunulmaktadır:

Ege Tütün ve Sigara Sanayii İşçileri Sendikası: Sendika, 28 Haziran 1950 günü, İzmir'de Kahramanlar köprüsü karşısında 1420. Sokak'ta küçük bir dükkan içinde kuruldu. Kurucular, Tekel Tütün Fabrikasında çalışmakta olan Mehmet Çağlı, Ahmet Pekönür, Mustafa Hepgilergil, Ahmet Kopmaz, Avni Devrim, Ömer Pekakar ve Selahattin Şorman'dı. Kurucuların ilk altısı 1965 yılında da aynı fabrikada çalışmaya devam ediyordu. Ege Tütün ve Sigara Sanayii İşçileri Sendikası 1960 yılına kadar yalnızca Tekel Sigara Fabrikasında çalışan işçileri örgütledi. 1960 yılından itibaren ise, Tekel Baş Müdürlüğü'nde çalışan işçiler de üye yapıldı. Sendika 8 Aralık 1962 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek, Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı ve İzmir 1 No.lu Şube'yi oluşturdu. Bu tarihte Sendikanın 1537 üyesi vardı. Üyelik aidatı ayda 250 kuruştur.

İnhisarlar Yaprak Tütün İşçileri Sendikası: Sendika, 16 Mart 1950 tarihinde Tekel Yaprak tütün Bakım ve İşleme Atelyeleri Merkez Müdürlüğü işyerlerinde kuruldu. Kurucular, Ahmet Karakan, Şefik İlköşkun, Alırza Kumpasoğlu, Mustafa Köstem, İhsan İlge, Eşref Polat, Rauf Falay, Ahmet Hayargele, Ahmet İdiz, Ali Akyut, Hayri Üs-

tün, Mahmut Engür, Nezahat Erdinç, Ziya Erdem ve Remzi Balaylar'dı. Kuruculardan ilk sekizi 1965 yılında hala aynı işyerinde çalışıyordu. Bu tarihte, diğer kuruculardan Ali Aykut emlakçılık, Remzi Balaylar ise kesekağıdı imalatçılığı yapıyordu. İnhisarlar Yaprak Tütün İşçileri Sendikası daimi işçileri örgütledi. Sendika, 9 Aralık 1962 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu tarihte 893 üyesi vardı. Üyelik aidatı ayda 250 kuruştur.

Belediye Mezbaha İşçileri Sendikası: Sendika, 2 Şubat 1956 tarihinde İzmir Belediye Mezbahasında İşçi Yemekhanesinin bir köşesinde Mehmet Yaşurğan, İbrahim Şimşirler, Ahmet Şan, Muhammer Kuytan, İbrahim Balyacı, Ali Denizoğlu, Hamdi Ak ve Osman Kum tarafından kuruldu. Kuruculardan ilk beşi 1965 yılında hala Mezbahada çalışıyordu; Ali Denizoğlu ise Eşrefpaşa'da bakkallık yapıyordu. Amaç, Mezbahada çalışan işçilerin örgütlenmesi ve haklarının korunmasıydı. Sendika, 29 Aralık 1962 tarihinde yaptığı genel kurulda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı ve bu sendikanın İzmir 4 No.lu şubesi olarak çalışmalarını sürdürdü. Katılım tarihinde sendikanın 142 üyesi vardı ve aylık aidat 250 kuruştur.

Tekel Çamaltı Tuzla İşçileri Sendikası: Sendika, 1950 yılında Çamaltı Tuzlası'nda bir odada Recep Hepdeniz, Selim Gezek, İsmail Yılmaz, Mürsel Gülbayoğlu ve İdris Atam tarafından kuruldu. Kuruculardan Mürsel Gülbayoğlu daha sonra Hollanda'ya işçi olarak gitti. Diğerleri ise 1965 yılında başka fabrikalarda işçi olarak çalışmaya devam ediyordu. Sendika, Çamaltı Tuzlası'nda çalışan daimi işçileri örgütledi. Ancak bir süre sonra sendika yönetimi içinde bir anlaşmazlık çıktı. Yöneticilerin bir bölümü bu sendikadan ayrılarak 22 Ekim 1959 tarihinde Türkiye Tuzla İşçileri Sendikası'nı kurdular ve kısa bir çalışma sonrasında Tuzluca ve Kağızman tuzlarında çalışan işçileri

örgütlediler. Aynı işyerinde iki sendikanın yarattığı sakıncaların görülmesi üzerine, Türkiye Tuz İşçileri Sendikası kendisini feshederek Tekel Çamaltı Tuzlası İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu arada, Tekel Çamaltı Tuzlası İşçileri Sendikası'nın faaliyet alanı diğer tuzlalara da yayılmış oldu. Sendika, 15 Aralık 1962 tarihinde topladığı genel kurulunda aldığı kararla kendisini feshetti ve Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı. Katılım sırasında Sendika'nın ayda 250 kuruş ödenti veren 540 üyesi vardı.

Ödemiş Fırın İşçileri Sendikası: Sendika 3 Temmuz 1954 tarihinde Ödemiş'te bir kahve köşesinde İsmail Kurtan, Emin Arıkan, Emin Yüksel, Hüseyin Kuranalp, Hüseyin Büyükler, Ali Gezer ve Hasan Tekatar tarafından kuruldu. Sendikanın kurulduğu dönemde Ödemiş fırınlarının yürürlükteki 3008 sayılı İş Kanunu'nun kapsamı dışında bulunması nedeniyle, işçilerin haklarının korunmasında büyük zorluklarla karşılaşıldı. Sendika, 6 Ocak 1963 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu tarihte 61 üyesi vardı. Ancak bu üyelere hiçbiri ödenti vermiyordu.

Ödemiş Tütün İşçileri sendikası: Sendika 6 Ocak 1955 tarihinde Mehmet Nalkıran, Şeref Baturay, Şükrü Uğrak, Mustafa Şenduran, İbrahim Duray, Mümin Poyraz ve Mustafa Taşşen tarafından kuruldu. Ancak, Tekel İşletmesinin Ödemiş'ten kaldırılmasından sonra Sendikanın çalışmalarında büyük bir gerileme oldu. Sendika, 6 Ocak 1963 günü yaptığı genel kurulunda kendisini feshedip Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldığında 400 üyesi görünmekle birlikte, bunlardan hiçbiri ödenti vermiyordu.

İzmir Un İşçileri Sendikası: Sendika 21 Temmuz 1950 tarihinde İzmir Darağaç'ta bir kahve köşesinde Sırrı Balsu, Mehmet Türel, Sadık Özberk, Cemal Tuncer, Sabit Özberk, M. Caz, Sami Acar,

Mehmet Çat, Turgut Arena, İbrahim Akbaş ve Tevkif Olcay tarafından kuruldu. 1965 yılında, kurucuların Mehmet Türel bakkallık yapıyordu; Cemal Tuncer ise Torbalı'da fabrikatördü. Kuruluştaki amaç, İzmir'deki tüm un fabrikalarında çalışan işçilerin örgütlenmesi olmakla birlikte, bu başarılamadı ve Sendika yalnızca İstihlas Un Fabrikası'nda çalışan işçileri üye kaydedebildi. İzmir Un İşçileri Sendikası 1960 yılında yaptığı kongresinde kendisini feshederek, Ege Gıda İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu tarihte, 25 üyesi vardı. Üyelik aidatı ayda 100 kuruştur.

Üzüm, İncir, Kutu İşçileri Sendikası: Sendika, 17 Temmuz 1952 tarihinde İzmir'de bir kahve köşesinde, Lütfü Öznehir, Yusuf Hazırol, İzzet Yorgancılar, A.Şükrü Tunalı, İbrahim Bıçakçı, Abdi Üredik, Hasan Kurt, Cemal Üzerek, Mehmet Altıntaş ve Fehmi Muza tarafından kuruldu. Amaç, İzmir'de üzüm, incir ve kutu işlerinde çalışanların üye yapılması ve haklarının korunmasıydı; ancak başarılı olunamadı. Sendika, 1960 yılında yapılan genel kurulda Ege Gıda İşçileri Sendikası'na katıldığında, 250 üyesi vardı; ancak bunların hiçbiri 100 kuruş olan aylık ödentiye ödemiordu.

Şekerli Sanayii İşçileri Sendikası: Sendika, İzmir'de 22 Nisan 1955 günü Sefer Kayacı, Mahide Güler, Talat Özer, Mustafa Öztürk, Mustafa Çanlı, Kazım Üzendil, Hüseyin Çelikpençe tarafından, şekerleme işyerlerinde çalışan işçilerin örgütlenmesi ve haklarının korunması amacıyla kuruldu. Ancak çalışmaları ağırlıklı Balkan Şekerleme Fabrikası ile sınırlı kaldı. Kurucuların Sefer Kayacı 1965 yılında bu işyerinde çalışmaya devam ediyordu. Sendika 1960 yılında yaptığı genel kurulda kendisini feshederek Ege Gıda İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu tarihte 30 üyesi vardı. Aylık aidatı 100 kuruştur.

Ege Gıda Sanayii İşçileri Sendikası: Sendika, 9 Ocak 1958 tarihinde, Halkapınar'da Pamuklu Mensucat İşçileri Sendikası lokalinin bir köşesinde

de; Nebati Yağ Sanayi İşçileri Sendikası adıyla ve yalnızca Yağ Sanayii T.A.Ş. işyerinde çalışan işçileri örgütlemeyi amaçlayarak kuruldu. Kurucular, Vecihi Ergunt, Emin Şengözen, Ömer Özibrişim, Mehmet Uysal, Naim Davulcu, Mustafa Erşay ve Ahmet Minareci idi. Kuruculardan ilk dördü 1965 yılında hala Yağ Sanayii T.A.Ş. işyerinde çalışıyordu. Sendika, kuruluşundan bir süre sonra adını Ege Gıda Sanayii İşçileri Sendikası olarak değiştirdi. İzmir Un İşçileri Sendikası, Üzüm, İncir, Kutu İşçileri Sendikası ve Şekerli Sanayii İşçileri Sendikası'nın 1960 yılında katılmalarıyla Ege Gıda Sanayii İşçileri Sendikası biraz daha güçlendi. Sendika, 16 Aralık 1962 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu tarihte sendikanın aylık 250 kuruş ödentisini veren yalnızca 617 üyesi vardı.

Ayvalık Zeytinyağı İşçileri Sendikası: Sendika 1952 yılında Halil Tanfer, İbrahim Aksüren, Ahmet İğneli, Abdülgökçen, Sefer Önder ve Ahmet Ünlü tarafından Ayvalık'ta bir kahve köşesinde kuruldu. Amaç, Ayvalık'taki zeytinyağı fabrikalarında çalışan işçilerin örgütlenmesi ve haklarının korunmasıydı. Sendika, 12 Aralık 1962 tarihinde yaptığı genel kurulda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu tarihte ödenti veren 123 üyesi vardı. Aylık ödenti 100 kuruştur.

İzmir Fırın İşçileri Sendikası: İzmir'de fırın işçilerinin 1950 yılından beri kurdukları sendikalar çeşitli bölünmeler ve birleşmeler yaşadılar. Bu süreci yaşayanların bir bölümü 18 Mart 1958 tarihinde İzmir Fırın İşçileri Sendikası'nı kurdu. Kurucular, Raşit Büber, Ahmet Şahin, Nevzat Gizep, Namık Gizep, İbrahim Dağdeviren, Ramazan Pezek ve Mehmet Aktaş idi. Sendika, 28 Temmuz 1963 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı. Bu tarihte Sendika'nın 274 üyesi varsa da, bunların hiçbirisi ödenti vermiyordu.

Tekel Şarap ve İspirtolu İçkiler İşçileri Sendikası. Sendika 1950 yılında Saffet Şık, İsmet Bilginer, Hayri Çankaya, Salih Beleni, Hasan Başaran, Fuat Aydın, Mustafa Üçler, Kemal Diktaş, Mehmet Bilekler, Mustafa Esen ve Celal Değilmez tarafından kuruldu. Sendikanın çalışmaları Tekel Şarap ve İspirtolu İçkiler Fabrikası'nda çalışan işçilerle sınırlıydı. Sendika 24 Ağustos 1963 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı ve bu Sendika'nın İzmir 6 No.lu şubesi olarak çalışmalarını sürdürdü. Katılma tarihinde Sendika'nın ayda 250 kuruş ödenti veren 475 üyesi bulunuyordu.

Balikesir Simit, Un ve Unlu Maddeler İşçileri Sendikası: Sendika 1955 yılında Balikesir'de Ahmet Atik, Galip Göksulu, Mehmet Özateş, Mehmet Beydu, Mehmet Demiralp, Fehmi Birol, Mehmet Çetin, Mustafa Çilen, Tevfik Akyan ve İsmail Cıvgın tarafından, fırın işçilerini örgütleyip haklarını korumak amacıyla kuruldu. Ancak, örgütlenmede başarılı olamadı. Sendika, 15 Aralık 1963 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldığında ödenti veren yalnızca 64 üyesi vardı.

Ege Tütün İşçileri Sendikası: Sendika 17 Temmuz 1947 tarihinde Kemal Özbek, Süleyman Sarpyalçın, Şükrü Özkun, Vefik Uyanerler, İbrahim Derben, Halil Aydoğan, Hüseyin Baysener, Sabri Karacaoğlu, M. Ali Akkaplan, Mustafa Ertek, Burhan Demirbağ ve Hamdi Özyılmaz tarafından İzmir'de kuruldu. Amaç, tütün işinde mevsimlik işçi olarak çalışanların örgütlenmesi ve hak ve çıkarlarının korunmasıydı. Sendika, 19 Ocak 1964 tarihinde yaptığı kongresinde kendisini feshederek Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası'na katıldı ve Sendika'nın İzmir 7 No.lu Şubesi olarak çalışmalarını sürdürdü. Katılım sırasında ödenti veren üye yoktu.

Yağ Sanayii İşçileri Sendikası: Sendika İzmir'de 31 Temmuz 1950 tarihinde Mehmet Kansu, Mehmet Gencer, Sait Rastgele, Mustafa Alkış, Sami Erkuş, Ali Karakurt, Hakkı Kader ve Muammer Ayker tarafından kuruldu. Sendika ilk dönemde hem yağ sanayii, hem de petrol sanayiinde çalışan işçileri kapsamaya çalıştı. Ancak, mevzuatın buna uygun olmaması nedeniyle, petrol işçileriyle ilgilenmeyi bıraktı. Sendika, 14 Mart 1964 tarihinde yaptığı genel kurulunda kendisini feshederek, Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçiler Sendikası'na katıldı. Bu tarihte ödenti veren üyesi yoktu. Sendika, Turyağ işyerinde çalışan üyelerin bağlı bulunduğu izmir 8 No.lu şubeye dönüştürüldü.

Ayvalık Sabun İşçileri Sendikası: Sendika, 1952 yılında Hasan Kantarcı, Ahmet Tanış, Mehmet Kaleli, Okyar, Ali Kalpsız, Kemal Doğruca, Mustafa Şimşek ve Mehmet Balıkesirli tarafından Ayvalık'ta sabun fabrikalarında çalışan işçileri örgütlemek amacıyla kuruldu. Kuruculardan Mustafa Şimşek 1965 yılında İzmir Çınarlı'da Hakiki Ayvalık Sabunhanesini işletiyordu. Sendika, bir süre sonra kendisini feshederek, Türkiye Petrol İşçileri Sendikası'na katıldı ve onun bir şubesine dönüştü. Ancak İşkolları Nizamnamesinin bu ilişkiye olanak vermemesi üzerine, Türkiye Petrol İşçileri sendikası'nın önerisi üzerine, bu şubedeki işçiler 6 Aralık 1964 tarihinde Ege Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçiler Sendikası'na katıldılar. Böylece bu şubeye bağlı 104 işçi sendika değiştirmiş oldu.